

ΩΣ ΜΕΤΑΤΡΕΦΟΥΜΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ΣΕ ΟΠΛΑ ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΑ ΑΠΟ
ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ ΣΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟ ΤΗΣ
ΠΡΑΓΑΣ, ΣΤΟ ΔΙΑΛΟΓΟ^{ΕΠΟ} "ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΛΩΓ
ΤΕΧΝΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ"

"Ίσως σ' αυτές τις συναντήσεις να γίνεται υπερβολική χρήση τ' των λέξεων.
"Εν συγγραφέας όμως, είναι αναγκασμένη να εκφραστεί με λέξεις, γιατί οι λέξεις
είναι τα μοναδικά όπλα μας, ή τα όπλα που ξέρουμε να χειριζόμαστε καλύτερα.

Μιά και μιλούμε για γέφυρες φιλίας μεταξύ των λαών, θα προσπαθήσω να σας
μεταφράσω ένα ποίημα που μου έστειλε ένας τουρκοκύπριος ποιητής, ο Θικρέτ
Ντεμιράκ, που δεν τον γνωρίζω προσωπικά και που δεν μπορώ να συναντήσω, εξαιτίας
των συνόρων μεταξύ μας.

Το ποίημα γράφτηκε στην τουρκική γλώσσα. Λυπάμαι που δεν μιλά τουρκικά για
να νιώσω και να σας κάνω να νιώσετε όλη τη φρεσκάδα και την ομορφιά του. Λυπομαι
που δεν μιλάτε ελληνικά για να μπορέσετε να αξιοδηθήτε τουλάχιστο την απόδοση μου
στη δική μου γλώσσα. Το ποίημα δολοφονήθηκε από μένα δυό φορές, τη μια μεταφρασμέ
νο στα ελληνικά και την άλλη μεταφρασμένο στα αγγλικά, ακριβώς με τα όπλα που
γνωρίζω να χρησιμοποιώ καλύτερα: Έξι λέξεις. Παρόλα αυτά είμαι σίγουρη πως θα
μπορέσει να σας κεί μια μικρή ιστορία. Έτσι, παρακαλώ, ακούστε το.

Τα συρματοπλέγματα τραβήχτηκαν, και ^{γάρβαν τη γή} ~~κκκκκκκκκκκκκκκκ~~

Ανάμεσα τους ανθίζει εσθ λουλούδι

Ο μισχος του στη μια μεριά, οι ρίζες του στην άλλη

Και τώρα πως να μοιραστούμε

αυτό το δέχως ταυτότητα λουλούδι;

Ίσως αυτό το λουλούδι μας ενώσει.

Η αντιπροσωπεία της Εθνικού στη μεγαλειώδη αυτή κκκκκκκκ Σύναξη για
την ειρήνη, αποτελείται από ανθρώπους με διαφορετική ηλικία, μόρφωση, επάγγελμα
και πολιτικές πεποιθήσεις, Έλληνες και τουρκούς. Είναι περήφανη να σας αναφέρει

ΟΠ 1.78

ότι η αντιπροσωπεία μας, Έλληνες και Τούρκοι, κατάφεραν να κάνουν μια κοινή δήλωση για μια ειρηνική λύση του προβλήματος μας, για ειρήνη σ' όλο τον πλανήτη μας. Η ανακοίνωση έγινε με λέξεις. Οι υπογραφές μας είναι λέξεις. Κι όμως είναι ένα συγκεκριμένο, πρακτικό και εποικοδομητικό αποτέλεσμα αυτής της μεγάλης δύναξης που είμαστε πραγματικά τυχεροί να παρακολουθούμε.

Είναι λοιπόν οι λέξεις αρκετές στην παράφρονα εποχή μας; Δεν ξέρω. Παρόλα αυτά, για το θεό ἄς τις χρησιμοποιήσουμε, για να αναγκάσουμε τους κουφούς να ακούσουν, τους τυφλούς να δούν, τους απαθείς να αντιδράσουν μπροστά στην ολέθρια απειλή της ζωής. Ἄλλοιώς γιατί να αποκαλούμαστε συγγραφείς;

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

ΠΡΑΓΑ "Θ 24/6/83